

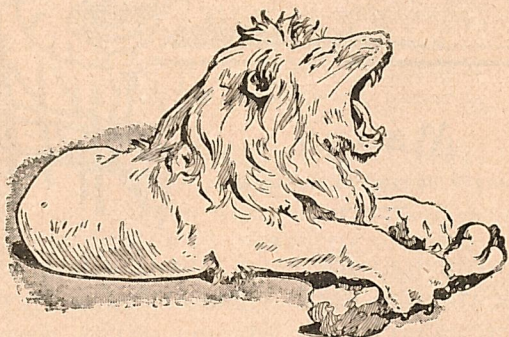
по земята и да свири съ устата си въ своитѣ прѣд-смъртни минути. . .

Тигрицата съ трудъ се освободила отъ нея; тя сжщо била разбита и уморена . . . Но тя била щастлива, — дѣцата ѝ били спасени.

Това било добъръ урокъ за мъничкитѣ тигърчета.

Ще порастатъ тѣ, ще си развѣдятъ челядь и тѣй сжщо въ бѣда и опасностъ ще защищаватъ своитѣ дѣчица.

Латинка.

Лъвъ и заекъ.

Веднажъ царьтъ на животнитѣ, силниятъ лъвъ, се много разлютилъ и умъртвилъ много животни. Тогава дошли при него животнитѣ и му казали: „Господине, защо искашъ всички ни да унищожишъ? По-добръ ще е да ти пращаме всѣки день по едно отъ насъ да го изядашъ“. Лъвътъ се съгласилъ на това прѣдложение. Всѣки день изядалъ по едно животно. По едно врѣме дошълъ редътъ и на стария заекъ, но той се надѣвалъ съ хитростъ да спаси живота си. Той закъснѣлъ